

Sneeuwitje en de zeven zuipers: virtuoos

OPERETTE

★★★★☆

Snow White, door de Nationale Reisopera. Gezien: Twentse Schouwburg, Enschede. Tournee t/m 12-2.

OSWIN SCHNEEWEISZ
ENSCHDEDE

Met de tragische operette *Snow White* (Sneeuwitje) van Micha Hamel is het bij de Nationale Reisopera zowel in de orkestbak als op het podium een dolle boel.

Stijlcitaten buitelen over elkaar heen. Country & western, close harmony, jazz, iets heel moderns, in de eerste paar honderd maten ben je al van het een in het ander gestruikeld.

Het is een zap-opera (pardon, operette) voor een zap-generatie. Toch weet componist Hamel (37) met al die stukjes en beetjes de aandacht een avond lang vast te houden.

De muziek, een mengvorm van

opera, operette en musical, steekt buitengewoon knap in elkaar.

Na elke noot ben je toch weer nieuwsgierig naar wat de volgende zal zijn. Als je denkt alles te hebben gehad, krijg je nog een heus liefdesduet voor de kiezen.

Ondanks de voorspelbaarheid van al dat geciteer wordt het nergens voorspelbaar of plat. Het is een virtuoos spel van een componist uit de generatie die ook niet meer weet waar de muzikale ijkpunten zich bevinden.

Zo bezien is *Snow White* niet alleen een aardige voorstelling, maar ook een typisch product van de tijdgeest. Het is een lichtvoetige voorstelling waarin veel te lachen valt, want Hamels *Sneeuwitje* is een geëmancipeerde vrouw die samenwoont met zeven snuivende en zuipende partners.

Het is absurdisme in het kwadraat dat symbool staat voor de leegheid van het bestaan. *Snow White* is dan ook geen sprookje, maar een tragikomische blik op ons moderne leven.

Er wordt uitstekend gezongen en gemusiceerd, onder meer door Rebecca von Lipinski (*Sneeuwitje*) en het Nieuw Ensemble met dirigent Ed Spanjaard.

Regisseur Micha Hamel houdt in *Snow White* de aandacht vast.